

Les filles del califat

Títol original: *Rabia* **Direcció:** Mareike Engelhardt **Guió:** Mareike Engelhardt, Samuel Doux **País:** França **Durada:** 94 min **Any:** 2024 **Gènere:** Drama, *thriller* **Interpretació:** Megan Northam, Lubna Azabal, Natacha Krief, Lena Lauzemis... **Música:** David Chalmin **Fotografia:** Agnès Godard **Distribuïdora:** Adso Films **Estrena a Espanya:** 13/12/2024
No recomanada per a menors de 16 anys
Doblada en català / Versió original en francès, amb subtítols en català

SINOPSI

Impulsada per la promesa d'una nova vida, la Jessica, una jove francesa, viatja a Síria per unir-se al Daesh. A la ciutat d'Al-Raqqa, és acollida en una casa on dones de tot el món esperen convertir-se en esposes dels combatents. Aviat, la Jessica es guanya la confiança de la Madame, la carismàtica i temuda directora del centre, que exerceix una fascinant i perillosa influència sobre ella. Aquesta relació, marcada per la submissió i el control, empeny la Jessica més enllà dels seus propis límits, enfrontant-la a una realitat cada cop més fosca. (Adso Films)

CRÍTICA

26/11/2024 - Amb una formidable Megan Northam com a protagonista, Mareike Engelhardt signa una òpera prima contundent i clarivident sobre les zones d'ombra de la radicalització

"Aquí t'espera un destí més gran". Un total de 42.000 persones procedents de 110 països es van unir a l'Estat Islàmic a Síria i l'Iraq entre el 2013 i el 2016, un sorprenent fenomen de reclutament que ja ha estat abordat en el món del cinema, explorant les raons de les partides d'aquestes persones (*Le ciel attendra*, *L'Adieu à la nuit*) o del seu eventual retorn (*Exfiltrés*). No obstant això, abans de **Les filles del califat**, l'òpera prima de **Mareike Engelhardt**, [...], cap pel·lícula de ficció s'havia submergit amb tanta intensitat i intimitat visceral en el procés d'adoctrinament d'una jove europea que mai no havia semblat propensa a aquestes tribulacions.

"A quina altura creus que estem? Mai he estat tan a prop del sol" - "És preciós" - "Això és només el principi, ja ho veuràs...". La Jessica (una fantàstica **Megan Northam**) i la Laïla (**Natacha Krief**), dues joves sense complexos, no amaguen la seva felicitat a l'avió que les impulsa cap a una nova vida que imaginem apassionant ("fer història") i que posarà cap per avall la seva grisa realitat quotidiana com a infermeres en pràctiques a França. El seu pla és unir-se a l'Estat Islàmic, on la Laïla es convertirà en l'esposa de l'Akram i la Jessica en la seva segona dona. Als seus 19 anys, aquesta última se sent preparada per fer el salt: ha après àrab i demostra una devoció religiosa infrangible.

No obstant això, una vegada dins de la *mafada* (una gran casa on se segrega les dones en espera de casar-se), dirigida amb mà de ferro en un guant de vellut per la Madame (**Lubna Azabal**), la Jessica troba una "família", unes normes i una vida quotidiana que exigeixen una submissió absoluta. Confosa per sentiments passats ("allà no m'escoltaven, no em respectaven") i dividida entre intencions contradictòries (un esperit impulsiu que anhela la llibertat i un ardent desig de provar-se a si mateixa), aquesta jove (rebatejada *Rabia*) es transforma lentament (tot i que no sense patiment psicològic i físic) i travessa el mirall per convertir-se en una de les torturadores...

Les filles del califat és un *thriller* apassionant, femení i contundent, que transmet amb gran delicadesa les zones grises que habiten la "banalitat del mal", traçant un commovedor viatge personal a través de les tenebres, que és alhora novel·lesc i gairebé documental (ple d'una infinitat de detalls molt convincents). Amb una força emocional crua i molt concentrada, captada de manera ideal per la directora de fotografia **Agnès Godard**, la pel·lícula ofereix una visió increïblement precisa i íntima d'un tema sensible per a Occident ("si han vingut aquí, és perquè els faltava una cosa fonamental. La teva feina és esbrinar què és i donar-los-hi"). Es tracta d'una constatació aguda d'un estat de malestar que podria explicar per què els grans festivals internacionals han optat per girar l'esquena a aquesta prometedora obra, que ha aconseguit múltiples premis (en particular del públic i dels jurats joves) en certàmens locals (Deauville, Valenciennes, War on Screen, Art Mare, Macon, Sarlat) durant aquests darrers mesos.

Fabien Lemercier - cineuropa.org